

Folkekirken vitterligt gaar uden for denne Lære og erklærer, at han er grunduenig i et af de allervigtigste Punkter i denne Lære, mener jeg, det er den soleklareste Sag, at saa maa Folkekirken Styrelse saa maa Ministeren afskedige en saadan Præst, og hvis alle, som ikke kunne forstaa det, skulle ryddes ud af denne Sal, er jeg bange for, at der ikke vilde blive andre tilbage end det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og det var jo dog for lidt til at lovgive her.

Det ærede Medlem citerede en Del af, hvad Vilhelm Beck i sin Tid havde skrevet. Jeg kan maaske sige sammen med den højtærede Kirkeminister, at vedkommende afdøde Præst maaske der i sin Nidkærlighed, netop i sin Nidkærlighed, har sagt Ting, som ikke kunne staa for en meget indgaaende stærk Kritik; men i alt væsentligt antager jeg dog, han har haft Ret, naar han har talt om det uheldige Forhold, at vi havde saa mange vantro Præster i Kirken, saa mange kirkelige „Vaasehoveder“, som det ærede Medlem citerede. Det er vel nok sandt, men jeg er ikke sikker paa, at det vilde blive netop de Præster, som der ere skildrede, det ærede Medlem vilde have sit røde, socialistiske Raad til at passe paa. Jeg er snarere tilbøjelig til at tro, at de Præster, der ere skildrede, vilde blive nogle af dem, det ærede Medlem og hans Parti vilde holde paa. I alt Fald staa de ikke foreløbig paa den Liste, det ærede Medlem har over Præster, som skulle have denne Garde til at vogte paa sig, til at retlede sig, styre sig og holde sig inden for Sømmelighedens Grænser.

Jeg er for saa vidt enig med den højtærede Minister, naar han udtalte, at man ikke kunde gaa ud fra, selv om Socialdemokratiets Ledere og Presse tilsyneladende stod som aabenbare Modstandere og Bekæmpere af Kristendommen, at alle Socialdemokrater stod paa samme Standpunkt. Nej, det tror jeg heller ikke. Jeg tror ogsaa nok, at der inden for Socialdemokratiets Rækker findes en hel Del virkelige Kristne, men jeg tror ikke, det vil blive dem, der komme til at gøre sig gældende, naar der skal vælges Menighedsraad. Hvis jeg kender de Herrer ret, tror jeg ikke, at det vil blive de enkelte menige, der ville komme til at tage Bestemmelse derom, men at det snarere vil blive Ledelsen, der vil stille de Lister op, som der vil blive stemt efter i de store Sogne i København. Jeg tror ikke, de ville sige til deres Medlemmer, naar de

skulle hen at vælge: I skulle ikke bryde jer om jert politiske Standpunkt, men I skulle sørge for at vælge saadanne Menighedsmedlemmer, som ere i Overensstemmelse med jert religiøse Standpunkt uden Hensyn til, om de have noget med Socialdemokratiet at gøre. Det tror jeg ikke, Lederne ville. Jeg tror snarere, at det vil blive hævdet fra Lederens Side, at som gode Socialdemokrater bør de stemme paa og følge den Liste, som Lederne faa vedtaget til Brug ved Afstemning om Menighedsraad i de store Sogne, hvor Socialdemokraterne maaske ere i Flertal.

Der er jo i disse Dage blevet talt en hel Del om den Indre Mission af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Jeg skal, som jeg sagde, da jeg forrige Gang havde Ordet, ikke komme vidtløftigt ind paa det, fordi jeg finder det naturligt, at de Herrer, der ere Modstandere af Kirken og Kristendommen, vende sig imod den Retning inden for Folkekirken, som i Øjeblikket tager kraftigst fat paa det religiøse Livs Vækkelse, og det giver sig jo ogsaa tydeligt til Kende i hele den Maade, hvorpaa de argumentere imod Kirken og Kristendommen. Jeg skal kun nævne et Par enkelte Eksempler, hvor jeg selv har været nævnt af de Herrer eller deres Presse, og hvor de netop have villet gøre gældende, at den Indre Mission bestod af nogle af de daarligste Folk, der vare med til at hjælpe det, som ikke var godt, og ikke vilde støtte, hvad Ret og Retfærdighed fordrede. De Herrer erindre maaske nok — det har været omtalt flere Gange — at der verserer en Sag ovre fra Øster-Velling angaaende en Præsts sædelige Forhold. Denne Sag er jo ikke ny. Da den kom op og det fra Begyndelsen saa meget sort ud for denne Præst — han stod meget daarligt — blev der inden for Menigheden paa samme Maade, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds forleden Dag omtalte om en anden Præst, sat Adresser og Underskrifter i Gang for at støtte og forsvare denne Præst. Og da hed det sig i den socialdemokratiske Presse, at de, der særlig gik i Spidsen for det Arbejde, at faa denne sorte Præst vadsket ren, vare de moderate Bønder derovre, disse Missionsfolk, der havde været under Paavirkning af den missionske Folketingsmand S. Svendsen. Det var dem, som vare ivrige for at redde deres Præst fra at komme i den Suppedas. Jeg tillod mig den Gang at sende en lille Erklæring til Bladet, hvori jeg bad det